

ΑΝΤΕΠΙΚΡΙΣΙΣ

Εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου
Κωστατίνου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων

ΕΠΙΚΡΙΣΙΝ

ΥΠΟ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΒΑΜΒΑ.

ΤΈΛΟΣ πάντων, ὁ Κύριος Οἰκονόμος ἀφήσας τὴν ἀγενῆ κρυψιμαχίαν, ἐφάνη εἰς τὸ μέσον καθωπλισμένος μετὰ τριακοσίας ἐξήκοντα καὶ ὀκτὼ πεπυκνωμέναις σελίδασι ἐναντίον εικοσιτεσσάρων, ἀπειλῶν καὶ βουῶν ἱεροπρεπῶς, *Πόθεν ἄρξομαι σε κείρειν;* Ἀλλὰ διὰ τί τοσοῦτος πόνος καὶ κόπος; Ἡ ἀλήθεια, ὡς τὸ φῶς, τὴν συντομωτάτην βαδίζει μόνον δὲ τὸ ψεῦδος σκολιοδρομεῖ, καὶ περιπλανᾶται, καὶ τὰ πάντα διακυβᾶ καὶ συμφέρει, διὰ νὰ φανῇ ἐπὶ τέλους, ὅτι ἀποδεικνύει τι, οὐδὲν ἄλλο πρῶντι δεικνύον, παρ' αὐτὸ ἑαυτὸ τρανότερον. Ἀλλ' ὅμως πᾶσαν πρόληψιν περὶ τοῦ ὄγκου ἀποθέμενος, ἐπεχείρησα τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου ἀλήθειαν ζητῶν. Καὶ καταρχὰς μὲν ἀέγων αὐτὸ ἐπιτροχάδην, διὰ νὰ συλλάβω ἰδέαν τινὰ τοῦ ὅλου· ὕστερον δὲ καὶ δευτέραν, καὶ τρίτην φράξιν, καὶ πολλάκις ἀέγων μετὰ πλείονος πάντοτε ἐπιστάσιος· πλὴν, τί νὰ εἶπω; πάντοτε καὶ πανταχοῦ τὸν Οἰκονόμον εὔρον, ὅποσον μάλιστα οὐδέποτε ἤλπιζον. Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐσκεπτή ἐν εὐθύτητι καρδίας τί νὰ γράψῃ πρὸς ἔλεγχον τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης, ὡς αὐτὸς λέγει, *ἀλλ' ἐμοῦ μὲν τοῦ ἐπιχειρομένου ὁ πρῶτατος, ὁ ἦσυχος καὶ γαλῆνιος ἀροτρεὺς τῆς ἱεραῆς γεωργίας, καταχέει πᾶσαν ὕβριν καὶ συ-*

